

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 1ης Μαρτίου 2005 *

Στην υπόθεση T-169/03,

Sergio Rossi SpA, με έδρα το San Mauro Pascoli, Forlì-Cesena (Ιταλία),
εκπροσωπούμενη από τον A. Ruo, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους
P. Bullock και O. Montalto,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ
και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

Sissi Rossi Srl, με έδρα το Castenaso di Villanova, Bologna (Ιταλία), εκπροσωπού-
μενη από τους S. Verea, M. Bosshard και K. Muraro, δικηγόρους,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Φεβρουαρίου 2003 (υπόθεση R 569/2002-1), επί διαδικασίας ανακοπής μεταξύ των Calzaturificio Rossi SpA και Sissi Rossi Srl,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και Σ. Παπασάββα, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Μαΐου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Σεπτεμβρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Σεπτεμβρίου 2003,

κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 14ης Σεπτεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Την 1η Ιουνίου 1998, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.
- 2 Το σήμα, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, είναι το λεκτικό σημείο SISSI ROSSI.
- 3 Τα προϊόντα, τα οποία αφορούσε η αίτηση καταχώρισεως, εμπίπτουν, ιδίως, στην κλάση 18 κατά τον Διακανονισμό της Νίκαιας περί διεθνούς ταξινομήσεως προϊόντων και υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη εξ αυτών των υλικών μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· ομπρέλες, αλεξιήλια και ράβδη περιπάτου· μαστίγια και είδη σελοποιίας».
- 4 Η αίτηση καταχώρισεως σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων*, τεύχος 12/1999, στις 22 Φεβρουαρίου 1999.

- 5 Στις 21 Μαΐου 1999, η εταιρία Calzaturificio Rossi SpA άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, κατά της αιτηθείσας καταχωρίσεως του σήματος για τα προϊόντων «δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη εξ αυτών των υλικών μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις: δέρματα ζώων κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού».
- 6 Τα σήματα, των οποίων έγινε επίκληση προς στήριξη της ανακοπής, είναι το λεκτικό σήμα MISS ROSSI, το οποίο καταχωρίστηκε στην Ιταλία στις 11 Νοεμβρίου 1991 (αριθ. 553016), και το διεθνές σήμα MISS ROSSI, το οποίο καταχωρίστηκε την ίδια ημέρα στη Γαλλία (αριθ. 577643). Τα προϊόντα, τα οποία προσδιορίζονται με τα προγενέστερα αυτά σήματα, είναι τα «υποδήματα», εμπίπτοντα στην κλάση 25 του Διακανονισμού της Νίκαιας.
- 7 Μετά από αίτηση της παρεμβαίνουσας, η εταιρία Calzaturificio Rossi SpA προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία αφορώντα την ουσιαστική χρήση των προγενέστερων σημάτων κατά την πενταετία που προηγήθηκε της δημοσίευσής της αιτήσεως για καταχώριση του επιδικού σήματος.
- 8 Κατόπιν της συγχωνεύσεως δι' απορροφήσεως της εταιρίας Calzaturificio Rossi SpA, με συμβολαιογραφική πράξη της 22ας Νοεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα, αποκαλούμενη εφεξής Sergio Rossi SpA, κατέστη δικαιούχος των προγενέστερων σημάτων.
- 9 Με απόφαση της 30ής Απριλίου 2002, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως για όλα τα προϊόντα που αφορούσε η ανακοπή. Το τμήμα έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η προσφεύγουσα απέδειξε την ουσιαστική χρήση των προγενέστερων σημάτων μόνο για τα προϊόντα «υποδήματα για κυρίες» και ότι τα προϊόντα αυτά, αφενός, και τα προϊόντα «δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη εκ των υλικών αυτών μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις: δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού», τα οποία περιλαμβάνονταν στην αίτηση καταχωρίσεως, αφετέρου, είναι παρόμοια. Επί πλέον, το τμήμα ανακοπών δέχθηκε ότι υφίσταται ομοιότητα των σημάτων κατά την αντίληψη του Γάλλου καταναλωτή.

- 10 Στις 28 Ιουνίου 2000, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 11 Με απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2003 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών και απέρριψε την ανακοπή. Το τμήμα προσφυγών έκρινε κατ' ουσίαν ότι τα επίμαχα σήματα εμφανίζουν μικρή ομοιότητα. Εξάλλου, κατόπιν συγκριτικής αναλύσεως των διαύλων διανομής, των σκοπών και της φύσεως των επίμαχων προϊόντων, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι διαφορές μεταξύ των προϊόντων υπερίσχυαν κατά πολύ των ολίγων ομοιοτήτων τους. Το τμήμα προσφυγών εξέτασε ιδίως και απέρριψε την άποψη ότι τα προϊόντα «υποδήματα για κυρίες» και «τσάντες για κυρίες» είναι όμοια λόγω συμπληρωματικότητας. Συνεπώς, κατ' αυτό, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Αιτήματα των διαδίκων

- 12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων και να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
- επικουρικώς, να αναγνωρίσει την ύπαρξη «ασυμβατότητας» μεταξύ των επίμαχων σημάτων για τα προϊόντα «τσάντες για κυρίες» και «υποδήματα για κυρίες», να διαπιστώσει δε την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων αυτών·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

13 Με επιστολή της 12ης Φεβρουαρίου 2004, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι ζητεί την πλήρη ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, επικουρικώς δε, την μερική της ακύρωση εφόσον αναγνωρίζει την απουσία κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των σημάτων για τα προϊόντα «τσάντες για κυρίες» και «υποδήματα για κυρίες».

14 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου

15 Προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι, αφενός, τα υποδήματα για κυρίες και, αφετέρου, οι τσάντες για κυρίες είναι παρόμοια προϊόντα, η προσφεύγουσα προσκόμισε σειρά εγγράφων, μεταξύ των οποίων δημοσιεύματα του Τύπου, διαφημίσεις και φωτογραφίες ιδίως από διαδικτυακούς τόπους εμφανίζοντες υποδήματα για κυρίες ή τσάντες για κυρίες. Η παρεμβαίνουσα προσκόμισε δημοσιεύματα διαδικτυακών τόπων προς αντίκρουση των επιχειρημάτων και των αποδεικτικών στοιχείων της προσφεύγουσας. Κανένα από τα έγγραφα αυτά δεν προσκομίστηκε κατά τη διοικητική διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 16 Το ΓΕΕΑ προβάλλει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία προσκομίστηκαν για πρώτη φορά από την προσφεύγουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου, είναι απαράδεκτα.
- 17 Η προσφεύγουσα αντέλεξε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία πρέπει να γίνουν δεκτά διότι το τμήμα προσφυγών προσέβαλε το δικαίωμά της να ακουσθεί. Συγκεκριμένα, το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι τα προϊόντα, τα οποία προσδιορίζονται με τα σήματα, προσομοιάζουν. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών, δεδομένου ότι είχε την πρόθεση να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών με το σκεπτικό ότι τα σχετικά προϊόντα δεν είναι παρόμοια, όφειλε να ειδοποιήσει σχετικώς την προσφεύγουσα και να της παράσχει τη δυνατότητα να λάβει θέση και να αξιολογήσει τη χρησιμότητα υποβολής περαιτέρω αποδεικτικών στοιχείων. Κατά την προσφεύγουσα, η εκ μέρους του τμήματος προσφυγών προσβολή του δικαιώματός της να ακουσθεί δικαιολογεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, τα προσκομισθέντα με την προσφυγή αποδεικτικά στοιχεία είναι, εν πάση περιπτώσει, παραδεκτά.
- 18 Ούτε το ΓΕΕΑ ούτε η προσφεύγουσα έλαβαν θέση επί του παραδεκτού των εγγράφων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 19 Εκ προοιμίου, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, εφόσον οι παρατηρήσεις της προσφεύγουσας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση έχουν την έννοια ότι αυτή προβάλλει πλέον λόγο ακυρώσεως αντιλούμενο από προσβολή του δικαιώματός της να ακουσθεί, το οποίο κατοχυρώνεται με το άρθρο 73, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

- 20 Συγκεκριμένα, δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός εάν οι ισχυρισμοί αυτοί στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία.
- 21 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα, με την προσφυγή της, δεν προσήψε στο τμήμα προσφυγών παράβαση του άρθρου 73, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94.
- 22 Επιβάλλεται, ακολούθως, η επισήμανση ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν προειδοποιήθηκε από το τμήμα προσφυγών για την πρόθεσή του να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών, με το σκεπτικό ότι τα δηλούμενα με τα σήματα προϊόντα δεν προσομοιάζουν, υφίστατο ήδη και ήταν γνωστό στην προσφεύγουσα τη στιγμή που κατέθεσε την προσφυγή της στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, κατά συνέπεια δε δεν μπορεί να αποτελεί νέο πραγματικό ή νομικό στοιχείο κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 23 Εφόσον το επιχείρημα που αντλείται από προσβολή, εκ μέρους του τμήματος προσφυγών, του δικαιώματος της προσφεύγουσας να ακουσθεί σκοπεύει στη στήριξη του ισχυρισμού ότι τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία είναι παραδεκτά, το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές.
- 24 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ασκουμένη ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή δυνάμει του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 σκοπεύει στον έλεγχο νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-247/01, eCOPY κατά ΓΕΕΑ (ECOPY), Συλλογή 2002, σ. II-5301, σκέψη 49· της 6ης Μαρτίου 2003, T-128/01, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (Calandre), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18, και της 13ης Ιουλίου 2004, T-115/03, Samar κατά ΓΕΕΑ — Grotto (GAS STATION), Συλλογή 2004, σ. II-2939, σκέψη 13].

- 25 Η ενώπιον του Πρωτοδικείου επίκληση πραγματικών περιστατικών, τα οποία δεν είχαν γίνει προηγουμένως γνωστά στα όργανα του ΓΕΕΑ, δεν επηρεάζει τη νομιμότητα μιας τέτοιας απόφασης παρά μόνον εάν το ΓΕΕΑ όφειλε να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη τα περιστατικά αυτά (προπαρατεθείσες αποφάσεις ECOPY, σκέψη 46, και GAS STATION, σκέψη 13). Όπως προκύπτει από το άρθρο 74, παράγραφος 1, *in fine*, του κανονισμού 40/94, δυνάμει του οποίου το ΓΕΕΑ, στο πλαίσιο διαδικασίας με αντικείμενο σχετικούς λόγους απαραδέκτου, περιορίζεται στην εξέταση των ισχυρισμών και των αιτημάτων που προέβαλαν οι διάδικοι, τούτο δεν οφείλει να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέσθηκαν οι διάδικοι. Κατά συνέπεια, τέτοια πραγματικά περιστατικά δεν μπορούν να θέσουν εν αμφιβόλω τη νομιμότητα αποφάσεως του τμήματος προσφυγών (προπαρατεθείσα απόφαση GAS STATION, σκέψη 13).
- 26 Η προσφεύγουσα, εάν φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών, κατά παράβαση του άρθρου 73, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94, της στέρησε τη δυνατότητα να προσκομίσει εγκαίρως τα αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, όφειλε να είχε προβάλει τον ισχυρισμό αυτόν προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης απόφασης. Αντιστρόφως, η εκ μέρους του τμήματος προσφυγών προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας να ακουσθεί δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια να προβεί το Πρωτοδικείο σε εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων που δεν απετέλεσαν προηγουμένως αντικείμενο επικλήσεως ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ, τουλάχιστον εφόσον το τελευταίο δεν όφειλε να τα λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως.
- 27 Ως προς τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα εφαρμόζονται αναλόγως τα εκτεθέντα με τις σκέψεις 24 και 25 της παρούσας. Τα έγγραφα αυτά, εφόσον δεν προσκομίσθηκαν ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ, δεν μπορούν να θέσουν εν αμφιβόλω τη νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης ούτε να τη δικαιολογήσουν εκ των υστέρων.
- 28 Κατά συνέπεια, τα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία προσκόμισαν η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα ως παράρτημα στα υπομνήματά τους, δεν θα ληφθούν υπόψη.

Επί της αναφοράς στο σύνολο του φακέλου του ΓΕΕΑ

- 29 Τόσο η προσφεύγουσα όσο και η παρεμβαίνουσα παραπέμπουν, με τα αντίστοιχα υπομνήματά τους, στο σύνολο των ισχυρισμών και επιχειρημάτων που προέβαλαν κατά τη διοικητική διαδικασία.
- 30 Δυνάμει του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Κατά τη νομολογία, η μνεία αυτή πρέπει να είναι αρκούτως σαφής και ακριβής, ώστε να μπορεί ο μεν καθού να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως, χωρίς να χρειασθεί πρόσθετες πληροφορίες. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, μολονότι το κύριο μέρος του δικογράφου της προσφυγής μπορεί να θεμελιωθεί με αναφορές σε ορισμένα αποσπάσματα των συνημμένων σε αυτό εγγράφων, γενική αναφορά σε άλλα έγγραφα, έστω και συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής, δεν μπορεί να αντισταθμίσει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων στην προσφυγή, δεν εναπόκειται δε στο Πρωτοδικείο να υποκαταστήσει τους διαδίκους αναζητώντας τα κρίσιμα στοιχεία στα παραρτήματα [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 2002, T-231/99, *Johnson κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2002, σ. II-2085 (επιβεβαιωθείσα με διάταξη του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2003, C-204/02 P, *Johnson κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2003, σ. I-14763), σκέψη 154, και τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Νοεμβρίου 1993, T-56/92, *Koelman κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1993, σ. II-1267, σκέψεις 21 και 23, καθώς και την παρατιθέμενη νομολογία]. Η νομολογία αυτή μπορεί επίσης να εφαρμοσθεί στο υπόμνημα αντικρούσεως του ετέρου διαδίκου στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία ανακοπής, ο οποίος παρενέβη ενώπιον του Πρωτοδικείου, δυνάμει του άρθρου 46 του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο τυγχάνει εφαρμογής στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με το άρθρο 135, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού [απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2004, T-115/02, *AVEX κατά ΓΕΕΑ — Ahlers (α)*, Συλλογή 2004, σ. II-2907, σκέψη 11].
- 31 Κατά συνέπεια, το δικόγραφο της προσφυγής και το υπόμνημα αντικρούσεως, εφόσον παραπέμπουν στα έγγραφα που υπέβαλαν, αντιστοίχως, η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα ενώπιον του ΓΕΕΑ, είναι απαράδεκτα, στο μέτρο που η γενική αναφορά την οποίαν περιλαμβάνουν δεν συνδέεται με τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που αναπτύσσονται, αντιστοίχως, με την προσφυγή και το υπόμνημα αντικρούσεως.

Επί του αιτήματος να ακυρωθεί στο σύνολό της η προσβαλλομένη απόφαση, επικουρικώς δε να ακυρωθεί εν μέρει

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 32 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται ένα και μοναδικό λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλει παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

— Επί του οικείου κοινού

- 33 Η προσφεύγουσα και το ΓΕΕΑ φρονούν ότι ο μέσος καταναλωτής των επίδικων προϊόντων είναι ο Γάλλος και Ιταλός καταναλωτής θήλεος φύλου. Η παρεμβάιουσα υποστηρίζει ότι κρίσιμο έδαφος για τη σύγκριση των σημάτων είναι μόνον η επικράτεια της Γαλλίας.

— Επί του αν προσομοιάζουν τα προϊόντα

- 34 Όσον αφορά το αν προσομοιάζουν τα προϊόντα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι προϊόντα όπως τα «υποδήματα για κυρίες», τα οποία προστατεύονται με τα προγενέστερα σήματα, και τα προϊόντα που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος, όπως «δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη εξ αυτών των υλικών μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού» και, προπάντων, «τσάντες για κυρίες» προσομοιάζουν.

- 35 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι τόσο τα υποδήματα όσο και οι τσάντες χειρός επιτελούν αισθητική λειτουργία στη γυναικεία ένδυση. Τα προϊόντα «υποδήματα για κυρίες» και «τσάντες για κυρίες» έχουν την ίδια φύση καθόσον συχνά κατασκευάζονται από το ίδιο υλικό. Εξάλλου, οι τελικοί καταναλωτές και οι διάυλοι διανομής των εν λόγω προϊόντων ταυτίζονται. Κατά την αντίληψη των Ιταλίδων και Γαλλίδων καταναλωτριών, η τσάντα και τα υποδήματα αποτελούν ενιαίο σύνολο. Η προσφεύγουσα συνάγει εξ αυτού ότι μεταξύ των προϊόντων αυτών υφίσταται τέτοια συμπληρωματικότητα ώστε πρέπει να θεωρηθούν ως παρόμοια. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, διευκρίνισε ότι το ΓΕΕΑ υιοθέτησε επίσης αυτή την προσέγγιση με τις κατευθυντήριες γραμμές του της 10ης Μαΐου 2004 περί της διαδικασίας ανακοπής.
- 36 Ως προς το αν προσομοιάζουν τα προϊόντα, το ΓΕΕΑ συμφωνεί με την άποψη του τμήματος προσφυγών ότι, αφενός, τα «υποδήματα για κυρίες» και, αφετέρου, τα προϊόντα «δέρμα και απομιμήσεις δέρματος· δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού» δεν είναι παρόμοια.
- 37 Ωστόσο, το ΓΕΕΑ επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθούν τα τμήματα ανακοπών, τα «ενδύματα» και «υποδήματα», αφενός, και τα «είδη από δέρμα και απομιμήσεις δέρματος και οι τσάντες» και, ιδίως, οι «τσάντες χειρός», αφετέρου, θεωρούνται ως συμπληρωματικά. Χάριν παραδείγματος το ΓΕΕΑ παραπέμπει στις αποφάσεις του τμήματος ανακοπών υπ' αριθ. 1440/2000, της 30ής Ιουνίου 2000 (Local Boy'z κατά WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft), και υπ' αριθ. 2008/2000, της 9ης Αυγούστου 2000 (T. J. Hughes κατά TJ Investments). Το ΓΕΕΑ επισημαίνει ότι οι κατευθυντήριες γραμμές περί της διαδικασίας ανακοπής, περί των οποίων έγινε λόγος στη σκέψη 35 της παρούσας, διευκρινίζουν ιδίως, στο δεύτερο μέρος, κεφάλαιο 2, σημείο 2.6.2, ότι οι «τσάντες χειρός», τα «υποδήματα» και τα «ενδύματα» είναι συμπληρωματικά προϊόντα κατά την αντίληψη των καταναλωτών. Προσέθεσε, σε απάντηση ερωτήσεως του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το σημείο αυτό δεν αποτέλεσε αντικείμενο ομόφωνων επικρίσεων εκ μέρους των αρμόδιων για τα σήματα εθνικών αρχών κατά τις διαβουλεύσεις οι οποίες προηγήθηκαν της εκδόσεως, εκ μέρους του ΓΕΕΑ, των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, διότι, εάν είχε συμβεί αυτό, το ΓΕΕΑ δεν θα είχε κανονικά διατηρήσει το επικριτέο σημείο.
- 38 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι τα προϊόντα, τα οποία αφορούν τα επίδικα σήματα, δεν είναι παρόμοια. Συναφώς, επισημαίνει καταρχάς ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα επιχειρήμα προς αντίκρουση του συμπεράσματος του

τιμήματος προσφυγών ότι τα «υποδήματα για κυρίες» και τα προϊόντα, τα οποία αφορά η αίτηση καταχωρίσεως, εκτός από τις «τσάντες για κυρίες», δεν είναι παρόμοια. Ακολούθως, η παρεμβαίνουσα εκθέτει ότι το γεγονός απλώς και μόνον ότι ο καταναλωτής επιδιώκει τον συνδυασμό των υποδημάτων με την τσάντα δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι τα προϊόντα αυτά είναι παρόμοια.

— Επί της ομοιότητας των σημάτων

- 39 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των σημάτων πρέπει να θεωρηθεί «σημαντικός και όχι μικρός». Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα τόνισε ότι η διάδοση του επωνύμου «Rossi» δεν αποκλείει να απολαύει τούτο διακριτικού χαρακτήρα ως προς τα προϊόντα που υποδηλώνονται με το σήμα MISS ROSSI.
- 40 Το ΓΕΕΑ δέχεται την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι ο βαθμός ομοιότητας των σημάτων είναι μικρός.
- 41 Η παρεμβαίνουσα αντικρούει την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι τα σημεία MISS ROSSI και SISSI ROSSI είναι παρόμοια. Συναφώς, διευκρινίζει ότι τα προγενέστερα σήματα δεν απολαύουν έντονου διακριτικού χαρακτήρα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ότι το επώνυμο «Rossi» είναι πολύ διαδεδομένο, η ανάλυση των σημάτων πρέπει να επικεντρωθεί στην αντίστοιχη πρώτη λέξη τους («miss» και «Sissi»). Κατά την παρεμβαίνουσα, οι πρώτες λέξεις είναι αρκούτσως διαφορετικές ώστε να αποκλείεται ομοιότητα των επίμαχων σημάτων. Η παρεμβαίνουσα προσθέτει ότι έχουν διαφορετικό εννοιολογικό περιεχόμενο, πράγμα που αρκεί για να τα διαφοροποιήσει [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 54, και της 22ας Ιουνίου 2004, T-185/02, Ruiz-Picasso κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ — DaimlerChrysler (PICARO), Συλλογή 2004, σ. II-1739, σκέψη 56].

— Επί του κινδύνου συγχύσεως

- 42 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπάρχει κίνδυνος συσχέτισεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων, ο οποίος απορρέει από το γεγονός ότι το σήμα SISSI ROSSI χρησιμοποιείται ειδικώς για τις τσάντες κυριών, η δε προσφεύγουσα αναπτύσσει επιχειρηματική δράση εντός του τομέα αυτού.
- 43 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 44 Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα.

— Επί της εκτάσεως της διαφοράς

- 45 Επιβάλλεται καταρχάς η επισήμανση ότι η προσφεύγουσα, όπως προκύπτει από το δικόγραφο της προσφυγής, ιδίως δε από το πρώτο αίτημα, καθώς και από την αγόρευσή της, έχει την άποψη ότι όλα τα προϊόντα που αφορά η ανακοπή και τα «υποδήματα για κυρίες», τα οποία προσδιορίζονται με τα προγενέστερα σήματα, προσομοιάζουν.

- 46 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως ορθώς επισήμανε η παρεμβαίνουσα, η επιχειρηματολογία της προσφυγής αφορά αποκλειστικώς τις «τσάντες για κυρίες» και τα «υποδήματα για κυρίες». Δεδομένου ότι δεν προβλήθηκαν επιχειρήματα προς αντίκρουση της εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών ότι τα προϊόντα «δέρμα και απομιμήσεις δέρματος· δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού» και «υποδήματα για κυρίες» δεν είναι παρόμοια, παρέλκει να εξετάσει το Πρωτοδικείο την προβαλλόμενη ομοιότητα μεταξύ των εν λόγω προϊόντων. Εξάλλου, η γενική αναφορά στο σύνολο των παρατηρήσεων της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη επιχειρημάτων στο δικόγραφο της προσφυγής (βλ. τη σκέψη 31 της παρούσας). Τέλος, η προσφεύγουσα προέβαλε μόνον κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και, επομένως, εκπροθέσμως τον ισχυρισμό ότι το σύνολο των εν λόγω προϊόντων διατίθεται μέσω των αυτών διαύλων διανομής και κατασκευάζεται από την ίδια πρώτη ύλη.
- 47 Όσον αφορά τα προγενέστερα σήματα, η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών, σύμφωνα με την οποία πρέπει να θεωρηθεί, δυνάμει του άρθρου 43, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, και το άρθρο 43, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, ότι τα προγενέστερα σήματα καταχωρίστηκαν μόνο για τα «υποδήματα κυριών», δεν τέθηκε εν αμφιβόλω.
- 48 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το αίτημα περί ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως στο σύνολό της τυγχάνει απορριπτέο και ότι πρέπει να εξετασθεί μόνον το επικουρικώς προβληθέν αίτημα, περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί μόνον η ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ, αφενός, των προϊόντων «τσάντες κυριών» που περιλαμβάνονται στα «είδη από δέρμα και απομιμήσεις δέρματος μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 18 και καταλαμβάνονται από την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος, και, αφετέρου, των «υποδημάτων για κυρίες», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 25 και προσδιορίζονται με τα προγενέστερα σήματα.

— Επί του οικείου κοινού

- 49 Δεδομένου ότι τα «υποδήματα για κυρίες» και οι «τσάντες για κυρίες» είναι προϊόντα τρέχουσας καταναλώσεως και απευθύνονται σε γυναικείο κοινό, το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται, κατά βάση, από μέσους καταναλωτές θήλεος φύλου.
- 50 Δεδομένου ότι τα προγενέστερα σήματα προστατεύονται στη Γαλλία και στην Ιταλία, το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται, κατ' αρχήν, από Γάλλους και Ιταλούς καταναλωτές.
- 51 Ωστόσο, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι κρίσιμη εδαφική περιοχή στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς είναι μόνον η επικράτεια της Γαλλίας.
- 52 Συναφώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι μόνον εάν ο Γάλλος καταναλωτής είχε διαφορετική αντίληψη από τον Ιταλό καταναλωτή θα ήταν αναγκαίο να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του ζητήματος εάν η κρίσιμη για την παρούσα διαφορά εδαφική περιοχή περιλαμβάνει ή όχι την Ιταλία. Το Πρωτοδικείο επισημαίνει όμως ότι κενό από τους διαδίκους δεν διέκρινε τον τρόπο προσλήψεως των προϊόντων εκ μέρους του γαλλικού κοινού από τον τρόπο με τον οποίον προσλαμβάνει τα ίδια προϊόντα το ιταλικό κοινό. Συνεπώς, η ομοιότητα των προϊόντων πρέπει να εκτιμηθεί κατά την αντίληψη των εν λόγω καταναλωτών, χωρίς να είναι ανάγκη να γίνει διάκριση. Η ομοιότητα των σημάτων θα εκτιμηθεί, εφόσον παρίσταται ανάγκη, σύμφωνα με την αντίληψη των Γάλλων και Ιταλών καταναλωτών.

— Επί του αν προσομοιάζουν τα προϊόντα

- 53 Από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει ταυτότητα ή ομοιότητα μεταξύ

των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών. Συνεπώς, ακόμη και όταν ενδέχεται να υφίσταται ταυτότητα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, με σήμα του οποίου ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ιδιαίτέρως έντονος, εξακολουθεί να είναι ανάγκη να αποδεικνύεται η ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των προσδιοριζομένων με τα αντιπαρατιθέμενα σήματα προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 22).

- 54 Για να εκτιμηθεί η ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων προϊόντων, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των οικείων προϊόντων, στους παράγοντες δε αυτούς περιλαμβάνονται, ιδίως, η φύση των προϊόντων, ο προορισμός τους, η χρήση τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους [βλ., προκειμένου περί της εφαρμογής της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), την προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψη 23, προκειμένου δε περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Νοεμβρίου 2003, T-85/02, Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψη 32].
- 55 Εν προκειμένω, επιβάλλεται καταρχάς η επισήμανση ότι το γεγονός ότι τα επίμαχα προϊόντα κατασκευάζονται συχνά από την ίδια πρώτη ύλη, ήτοι από δέρμα και απομίμηση δέρματος, μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των προϊόντων. Ωστόσο, λόγω της μεγάλης ποικιλίας των προϊόντων που μπορούν να κατασκευαστούν από δέρμα ή απομίμηση δέρματος, ο παράγων αυτός δεν αρκεί, από μόνος του, για να αποδειχθεί η ομοιότητα των προϊόντων.
- 56 Όσον αφορά τους τελικούς καταναλωτές προς τους οποίους απευθύνονται τα επίμαχα προϊόντα, πρέπει να διευκρινιστεί ότι το στοιχείο αυτό δεν περιλαμβάνεται στους ασκούντες επιρροή παράγοντες οι οποίοι μνημονεύονται ρητώς στη σκέψη 23 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Canon, δεδομένου ότι το Δικαστήριο αναφέρθηκε όχι στους «τελικούς καταναλωτές», αλλά στον προορισμό («Verwendungszweck») των προϊόντων. Εν πάση περιπτώσει, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε στο σημείο 36 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το οικείο κοινό δεν είναι εξειδικευμένο, αλλά αποτελείται δυνητικώς από όλες τις Γαλλίδες ή Ιταλίδες καταναλώτριες. Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι ταυτίζονται οι τελικοί

καταναλωτές των προϊόντων δεν αποτελεί σημαντικό στοιχείο κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των προϊόντων.

- 57 Το τμήμα προσφυγών ορθώς δέχθηκε ότι ο προορισμός των προϊόντων είναι διαφορετικός, καθώς τα μεν υποδήματα χρησιμεύουν για την ένδυση των ποδών, οι δε τσάντες για τη μεταφορά αντικειμένων. Κατά συνέπεια, τα προϊόντα δεν είναι εναλλακτά μεταξύ τους και, επομένως, δεν έχουν ανταγωνιστικό χαρακτήρα.
- 58 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η κύρια χρήση των προϊόντων, περί των οποίων έγινε λόγος στην προηγούμενη σκέψη, έχει δευτερεύουσα σημασία έναντι της αισθητικής τους λειτουργίας στη γυναικεία ένδυση και ότι οι τσάντες και τα υποδήματα κυριών είναι προϊόντα πολυτελείας δεν πείθει το Πρωτοδικείο. Πρώτον, μολονότι ορισμένα προϊόντα, ιδίως στον τομέα της ενδύσεως και της μόδας, μπορούν να υπηρετούν συγχρόνως τον κύριο σκοπό τους και αισθητικό σκοπό, το γεγονός αυτό δεν μπορεί, από μόνο του, να προκαλέσει στον καταναλωτή την εντύπωση ότι τα εν λόγω προϊόντα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεδεμένες επιχειρήσεις. Πρόκειται για υπερβολικά γενικό κριτήριο από το οποίο δεν μπορεί να συναχθεί ομοιότητα των προϊόντων. Δεύτερον, τα υποδήματα κυριών και οι τσάντες κυριών δεν είναι αποκλειστικώς προϊόντα πολυτελείας, ως προς τα οποία η χρήση για καλλωπισμό υπερισχύει έναντι της κύριας χρήσεώς τους, η οποία εξακολουθεί να συνίσταται για τα μεν υποδήματα στην ένδυση των ποδών, για τις δε τσάντες στη μεταφορά αντικειμένων.
- 59 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι τα «υποδήματα κυριών» και οι «τσάντες κυριών» είναι προϊόντα συμπληρωματικά και, κατά συνέπεια, προσομοιάζουν.
- 60 Σύμφωνα με τον ορισμό που δίδει το ΓΕΕΑ με το σημείο 2.6.1 του δευτέρου μέρους, κεφάλαιο 2, των προμνημονευθεισών στην ανωτέρω σκέψη 35 κατευθυντήριων γραμμών περί της διαδικασίας ανακοπής, συμπληρωματικά προϊόντα είναι αυτά

μεταξύ των οποίων υφίσταται στενή σχέση, υπό την έννοια ότι το ένα είναι αναγκαίο ή σημαντικό για τη χρήση του άλλου, με αποτέλεσμα να είναι δυνατόν να σκεφθούν οι καταναλωτές ότι την ευθύνη κατασκευής των δύο προϊόντων έχει η ίδια επιχείρηση.

- 61 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη τέτοιας σχέσεως λειτουργικής συμπληρωματικότητας μεταξύ των επίμαχων προϊόντων. Όπως προκύπτει από το σημείο 2.6.2 του δευτέρου μέρους, κεφάλαιο 2, των προμνημονευθεισών στη σκέψη 35 της παρούσας κατευθυντήριων γραμμών, το ΓΕΕΑ φαίνεται να δέχεται αισθητική και, επομένως, υποκειμενική συμπληρωματικότητα, καθοριζόμενη από τις συνήθειες ή τις προτιμήσεις των καταναλωτών όπως αυτές διαμορφώθηκαν ενδεχομένως από τις μεθόδους που χρησιμοποιούν οι παραγωγοί για την προώθηση των προϊόντων, ακόμη δε και από απλά φαινόμενα μόδας.
- 62 Ωστόσο, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, κατά τη διαδικασία ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ ή ακόμη ενώπιον του Πρωτοδικείου, ότι αυτή η για αισθητικούς λόγους ή υποκειμενική συμπληρωματικότητα έχει εξελιχθεί μέχρι του σταδίου να αποτελεί πραγματική αισθητική «ανάγκη», ώστε οι καταναλωτές να θεωρούν ασυνήθιστο ή ανάρμοστο να κρατούν τσάντα μη συνδυαζόμενη πλήρως με τα υποδήματά τους. Το Πρωτοδικείο κρίνει, καταρχάς, ότι η αναζήτηση αισθητικής αρμονίας στην ένδυση αποτελεί κοινό χαρακτηριστικό στο σύνολο του τομέα της μόδας και της ενδύσεως και συνιστά υπερβολικά γενικό παράγοντα που δεν μπορεί να δικαιολογήσει, από μόνος του, το συμπέρασμα ότι όλα τα σχετικά προϊόντα είναι συμπληρωματικά και, εξ αυτού του λόγου, παρόμοια. Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, εξάλλου, ότι τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, δεν μπορούν, εν προκειμένω, να θέσουν εν αμφιβόλω τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις 19 επ.
- 63 Επί πλέον, δεν αρκεί να θεωρούν οι καταναλωτές ένα προϊόν ως συμπλήρωμα ή παρακολούθημα άλλου προϊόντος για να σκεφθούν ότι τα προϊόντα αυτά έχουν την ίδια εμπορική προέλευση. Προς τούτο, απαιτείται ακόμη να θεωρούν οι καταναλωτές ως σύνηθες να τίθενται τα προϊόντα αυτά σε εμπορική κυκλοφορία

υπό το αυτό σήμα, πράγμα που έχει κανονικώς ως συνέπεια ότι οι αντίστοιχοι παραγωγοί ή διανομείς των εν λόγω προϊόντων είναι, κατά μέγα μέρος, οι ίδιοι.

- 64 Το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε το ζήτημα εάν, κατά κανόνα, οι παραγωγοί γυναικείων υποδημάτων παράγουν επίσης γυναικείες τσάντες. Ωστόσο, η προσφεύγουσα, κατά τη διαδικασία ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ, δεν προέβαλε λεπτομερείς πραγματικούς ισχυρισμούς ή υποστηριζόμενους με αποδεικτικά στοιχεία, από τους οποίους να μπορεί να συναχθεί ότι, κατά την αντίληψη του οικείου κοινού, οι παραγωγοί υποδημάτων είναι συνήθως οι ίδιοι με αυτούς που παράγουν τσάντες. Η προσφεύγουσα περιορίστηκε στον γενικόλογό ισχυρισμό ότι οι παραγωγοί, οι οποίοι θέτουν σε εμπορική κυκλοφορία τα εν λόγω προϊόντα, μπορούν να ταυτίζονται. Εξάλλου, τόσο οι κατευθυντήριες γραμμές περί της διαδικασίας ανακοπής όσο και οι δύο αποφάσεις του τμήματος ανακοπών, περί των οποίων έγινε λόγος στη σκέψη 37 ανωτέρω, αναγνωρίζουν ότι, κατά παράδοση, δεν είναι σύνηθες να διανέμονται οι τσάντες χειρός και τα υποδήματα από τους ίδιους παραγωγούς ή από συνδεδεμένους παραγωγούς. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η πτυχή αυτή δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω το αποτέλεσμα της συνολικής εκτιμήσεως στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών ως προς τον κίνδυνο συγχύσεως.
- 65 Όσον αφορά, ακολούθως, τους διαύλους εμπορικής διανομής, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι τα οικεία προϊόντα προτείνονται ενίοτε προς πώληση, πλην όμως όχι πάντοτε ούτε κατ' ανάγκην, εντός των αυτών καταστημάτων. Έκρινε επίσης ότι το γεγονός αυτό, μολονότι αποτελεί πράγματι στοιχείο ομοιότητας των επίμαχων προϊόντων, δεν αρκεί ωστόσο για να αποκλεισθούν οι υφιστάμενες διαφορές μεταξύ των προϊόντων.
- 66 Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα επίμαχα προϊόντα πωλούνται κανονικώς στα ίδια σημεία, ούτε ότι οι καταναλωτές προσδοκούν οπωσδήποτε να βρουν, στα καταστήματα υποδημάτων, όχι μόνο υποδήματα, αλλά και μεγάλη ποικιλία σε γυναικείες τσάντες, και αντιστρόφως. Επίσης, δεν απέδειξε ότι οι καταναλωτές προσδοκούν, κατά κανόνα, οι παραγωγοί υποδημάτων να εμπορεύονται επίσης τσάντες με το ίδιο εμπορικό σήμα, και αντιστρόφως.

- 67 Υπ' αυτές τις συνθήκες, η εκτίμηση του τμήματος πρόσφυγών ότι τα στοιχεία διαφοράς μεταξύ των προϊόντων υπερσχύουν έναντι των στοιχείων ομοιότητας πρέπει να γίνει δεκτή.
- 68 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις 55 και 65, τα προϊόντα εμφανίζουν επίσης ορισμένες ομοιότητες, ιδίως καθόσον διατίθενται ενίοτε στα ίδια σημεία πωλήσεως. Επομένως, οι διαπιστωθείσες διαφορές μεταξύ των επίμαχων προϊόντων δεν είναι τέτοιες που να αποκλείουν, από μόνες τους, το ενδεχόμενο κινδύνου συγχύσεως, ιδίως όταν ενδέχεται να υφίσταται ταυτότητα του σήματος, του οποίου ζητείται η καταχώριση, με προγενέστερο σήμα του οποίου ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ιδιαιτέρως έντονος (βλ. τη σκέψη 53 ανωτέρω).

— Επί της ομοιότητας των σημάτων

- 69 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, ιδίως, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (βλ. την προπαρατεθείσα απόφαση BASS, σκέψη 47, και την παρατιθέμενη νομολογία). Εν προκειμένω, η εκτίμηση γίνεται σε σχέση με την αντίληψη που έχουν οι Ιταλοί και Γάλλοι καταναλωτές (βλ. τις σκέψεις 49 έως 52 ανωτέρω).
- 70 Από οπτικής απόψεως, η δεύτερη λέξη των επίμαχων σημάτων, ήτοι η λέξη «Rossi», είναι πανομοιότυπη. Οι πρώτες λέξεις («Sissi» και «miss») έχουν κοινά στοιχεία, ήτοι τα τρία γράμματα «iss». Αντιστρόφως, η λέξη «Sissi» στο σήμα, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, είναι μεγαλύτερη από τη λέξη «miss», καθόσον η τελευταία έχει τέσσερα μόνον γράμματα έναντι πέντε γραμμάτων του σήματος που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως. Τα αρχικά γράμματα «s» και «m» και τα τελικά γράμματα «i» και «s» οπτικώς διαφέρουν.

- 71 Από φωνητικής απόψεως, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι τα επίμαχα σημεία χαρακτηρίζονται αμφότερα από τον έντονο ήχο των δύο «s» και από την παρουσία του μοναδικού φωνήεντος «i». Το τμήμα προσφυγών επισήμανε επίσης ορθώς ότι οι δύο όροι περιλαμβάνουν διαφορετικό αριθμό συλλαβών και ότι, στη γαλλική γλώσσα, αντιθέτως προς ό,τι συμβαίνει με τα ιταλικά, τονίζεται η τελευταία συλλαβή.
- 72 Από εννοιολογικής απόψεως, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι οι Ιταλοί και Γάλλοι καταναλωτές αντιλαμβάνονται τη λέξη «Rossi» ως οικογενειακό όνομα ιταλικής προελεύσεως. Οι διάδικοι συμφωνούν επίσης επί του γεγονότος ότι η λέξη «Sissi» αναγνωρίζεται ως γυναικείο μικρό όνομα. Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι οι οικείοι καταναλωτές κατανοούν τη λέξη «miss» υπό την έννοια «δεσποινίς» στην αγγλική. Η προσφεύγουσα επισήμανε ορθώς ότι τόσο το σήμα MISS ROSSI όσο και το σήμα SISSI ROSSI προκαλούν συνειρμό με πρόσωπο θήλεος φύλου που φέρει το επώνυμο «Rossi». Εντούτοις, υφίσταται εννοιολογική διαφορά μεταξύ της λέξεως «miss» («δεσποινίς») και συγκεκριμένου ονόματος όπως «Sissi».
- 73 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι τα σήματα εμφανίζουν ορισμένες ομοιότητες, αλλά επίσης στοιχεία διαφοράς, ο βαθμός ομοιότητας εξαρτάται από το ζήτημα εάν το κοινό στοιχείο, ήτοι η λέξη «Rossi», αποτελεί το διακριτικό και κυρίαρχο στοιχείο τους.
- 74 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι η λέξη «Rossi» κατέχει τη δεύτερη θέση εντός των επίμαχων σημάτων και δεν προβάλλεται με κανένα τρόπο εντός αυτών.
- 75 Ακολούθως, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η προσφεύγουσα δεν υποστήριξε ότι η λέξη «Rossi» αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του σήματος, αλλά προσήψε απλώς στο τμήμα προσφυγών ότι εσφαλμένως έκρινε ότι οι λέξεις «Sissi» και «miss» είναι τα κυρίαρχα στοιχεία στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα αντίστοιχα σήματα.

76 Ωστόσο, ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι λέξεις «miss», εντός των προγενέστερων σημάτων, και «Sissi», εντός του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δεν αποτελούν τα κυρίαρχα στοιχεία των σημάτων, αλλά ασκούν ίση προς τη λέξη «Rossi» επιρροή, οι διαφορές, περί των οποίων έγινε λόγος στις σκέψεις 70 έως 72 ανωτέρω, αρκούν για να αντικρουσθεί ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι τα σήματα εμφανίζουν σημαντική ομοιότητα. Πρόκειται απλώς για μέτρια, αν όχι για μικρή, ομοιότητα.

— Επί του κινδύνου συγχύσεως

77 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το να είναι δυνατόν να πιστευθεί το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή οι υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεδεμένες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Ο κίνδυνος συγχύσεως ως προς την εμπορική προέλευση των προϊόντων πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, σύμφωνα με την αντίληψη που έχει το οικείο κοινό για τα επίμαχα σήματα και προϊόντα, λαμβανομένων δε υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή εν προκειμένω, και μάλιστα της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων και αυτής των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 29 έως 33, και την παρατιθέμενη νομολογία].

78 Σύμφωνα με την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως είναι τόσο μεγαλύτερος όσο αποδεικνύεται σημαντικός ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψη 18, και την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 20).

79. Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι τα προγενέστερα σήματα δεν απολαύουν εντόνου διακριτικού χαρακτήρα. Επομένως, αρκεί να εξετασθεί εάν υφίστανται αρκετές ομοιότητες μεταξύ των σημάτων ώστε να υπερισχύσουν έναντι των διαφορών μεταξύ των επίμαχων προϊόντων και να προκληθεί κίνδυνος συγχύσεως στο οικείο κοινό.
80. Συναφώς, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών μεταξύ των προϊόντων οι οποίες επισημάνθηκαν στις σκέψεις 57 επ. και των διαφορών μεταξύ των σημάτων, περί των οποίων έγινε λόγος στις σκέψεις 70 έως 72, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι στον καταναλωτή δεν θα προκληθεί σύγχυση ως προς τα επίμαχα σήματα.
81. Εντούτοις, η προσφεύγουσα φρονεί ότι υπάρχει κίνδυνος συσχετίσεως εφόσον ο καταναλωτής ενδέχεται να πιστεύσει ότι τα διατιθέμενα στην αγορά προϊόντα, τα οποία φέρουν τα επίμαχα σήματα, προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεδεμένες επιχειρήσεις.
82. Συναφώς, επιβάλλεται καταρχάς η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι το επώνυμο «Rossi» είναι πολύ διαδεδομένο και αποτελεί κατά την αντίληψη όχι μόνον των Ιταλών, αλλά και των Γάλλων καταναλωτών, τυπικό ιταλικό επώνυμο.
83. Σ' ένα τομέα όπως αυτός της ενδύσεως ή της μόδας, εντός του οποίου είναι συνήθης η χρήση σημάτων συνισταμένων σε οικογενειακά ονόματα, μπορεί να υποθεθεί ότι, κατά κανόνα, ένα πολύ διαδεδομένο επώνυμο θα απαντά συχνότερα στο εμπόριο απ' ό,τι ένα σπάνιο. Για τον λόγο αυτόν, ο καταναλωτής δεν θα πιστεύσει ότι συνδέονται μεταξύ τους οικονομικώς όλοι οι δικαιούχοι των σημάτων τα οποία περιλαμβάνουν το οικογενειακό όνομα «Rossi». Ως εκ τούτου, δεν θα νομίσει ότι οι επιχειρήσεις που εμπορεύονται τσάντες υπό το σήμα SISSI ROSSI συνδέονται οικονομικώς ή ταυτίζονται με αυτές που εμπορεύονται υποδήματα υπό το σήμα MISS ROSSI.

- 84 Τέλος, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα παράγει επίσης τσάντες χειρός, αναπτύσσοντας δραστηριότητα εντός του οικείου τομέα, δεν ασκεί επιρροή κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των προγενεστέρων σημάτων και του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Συγκεκριμένα, πρέπει να εξετασθούν τα προσδιοριζόμενα με τα επίμαχα σήματα προϊόντα όπως αυτά τυγχάνουν προστασίας διά των σημάτων. Τα προγενέστερα σήματα δεν έχουν καταχωρισθεί για «είδη από δέρμα ή απομίμηση δέρματος μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις», αλλά θεωρείται ότι έχουν καταχωρισθεί μόνο για τα «υποδήματα κυριών». Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να στηριχθεί στα προγενέστερα σήματα για να προστατεύσει τη γραμμή παραγωγής της που αφορά τις τσάντες χειρός.
- 85 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων. Παρέλκει να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του ζητήματος εάν η κρίσιμη εδαφική περιοχή περιορίζεται στην επικράτεια της Γαλλίας και εάν οι ενδιαφερόμενες καταναλώτριες προσέχουν ιδιαίτερα τα σήματα. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν είναι βάσιμος, η προσφυγή τυγχάνει απορριπτέα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 86 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα σχετικά αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Pirrung

Meij

Παπασάββας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, την 1η Μαρτίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Pirrung